Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.16770003249325

Lietvedības Nr.1A/25/763/26

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2026.gada 12.februārī

Rīgas pilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnese K.Kraveca,

piedaloties pie atbildības saucamai personai /Persona B/

Valsts policijas pārstāvim /Persona F/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja /Persona A/sūdzību par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka Ritvara Širina 2025.gada 4.marta lēmumu Nr.16770003149325-5.

Aprakstošā daļa

[1] 2025.gada 16.janvārī valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ziemeļlatgales iecirkņa Izmeklēšanas nodaļas 7.grupas inspektore /Persona D/ (turpmāk – Amatpersona) uz iesnieguma pamata pieņēma lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu Nr.16770003249325-1 par to, ka 2025.gada 15.janvārī, ap plkst.17.06, Rēzeknes novadā, ceļā Viļāni – Nagļi /Persona B/s, iesitot ar kāju, iespējams, nodarīja miesas bojājumus /Persona A/. Par minēto pārkāpumu atbildība paredzēta Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā (turpmāk – ASL) 12.panta pirmajā daļā

[2] Ar Amatpersonas 2025.gada 22.janvāra lēmumu Nr.16770003149325-2 par cietušo personu atzīts /Persona A/

[3] Ar Amatpersonas 2025.gada 27.janvāra lēmumu Nr.16770003149325-3 par pie atbildības saucamo personu atzīts /Persona B/

[4] Ar Amatpersonas 2025.gada 27.janvāra lēmumu par soda piemērošanu Nr.16770003149325-4 (turpmāk – Amatpersonas lēmums) /Persona B/piemērots administratīvais sods – naudas sods 42 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 210 EUR.

[5] Par Amatpersonas lēmumu /Persona B/iesniedza sūdzību augstākai amatpersonai.

[6] Ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka Ritvara Širina 2025.gada 4.marta lēmumu Nr.16770003149325-5 Amatpersonas lēmums atcelts un administratīvā pārkāpuma process Nr.16770003149325 izbeigts.

Iestādes lēmums pamatots sekojoši:

[6.1] Iestāde secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka Amatpersonas lēmumā norādītajā vietā un laikā starp /Persona B/ un /Persona A/izcēlies savstarpējs konflikts. Taču lietā nav gūti pierādījumi, ka /Persona B/ /Persona A/ būtu nodarījis maznozīmīgus miesas bojājumus.

Konstatē, ka starp personām izveidojušās ilgstošas konfliktējošas attiecības, dēļ kā var mazināt viņu sniegto liecību ticamību. Kā arī secina, ka /Persona B/a un/Persona A/liecībās pastāv būtiskas pretrunas, kuras nav iespējams novērst, jo citu pierādījumu, uz kuru pamata būtu iespējams pretrunas novērst, lietā nav.

[6.2] Iestāde uzskata, ka eksperta atzinuma norādīto secinājumu ir pamats vērtēt kritiski, jo amatpersonas lēmumā par ekspertīzes nozīmēšanu nebija atspoguļotas traumatiskās iedarbības izklāsts (tas ir nav nodarīts izdarīto sitienu skaits, ar ko tika sists, kurā ķermeņa daļā, kā tika izdarīti sitieni). Nav izprotams, no kādiem avotiem eksperts slēdziena izklāstāmajos lietas apstākļos norāda informāciju, ņemot vērā, ka amatpersona eksperta rīcībā nodevusi tikai lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu.

[6.3] Lietā nav iespējams izslēgt visas saprātīgās šaubas par to, ka tieši /Persona B/ nodarījis maznozīmīgus miesas bojājumus /Persona A/ Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka /Persona B/izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Administratīvo sodu likuma 12.panta pirmajā daļā.

[7] Par Iestādes lēmumu /Persona A/ (turpmāk – Iesniedzējs) iesniedza sūdzību tiesā, kurā, pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL) 1.pantu un 2.pantu, lūdz tiesu atcelt Iestādes lēmumu pilnībā. Uzskata, ka lietā nav sasniegts AAL mērķis un likuma sistēma.

Sūdzība pamatota ar šādiem apstākļiem:

[7.1] Iesniedzējs uzskata, ka lietā nav izvērtēti lietas materiāli par apdraudējumu iesniedzēja dzīvībai un veselībai, draudiem izdarīt slepkavību vai nodarīt smagus miesas bojājumus, kas 2023.gada 4.martā reģistrēts VP RRP Rīgas Latgales iecirknī ar ENŽ Nr.002709.

[7.2] Iesniedzējam pastāvošais veselības un dzīvības apdraudējumus no /Persona B/ pastāvēja diennakts tumšajā laikā uz ledaina ceļa, neievērojot distanci, lielā ātrumā /Persona B/ brauca virsū no aizmugures; lielā ātrumā dzinās pakaļ pāri vairākiem ciemiem, aizšķērsojot autoceļu Nr.V596, turpmāk, neļaujot kustību uz Rīgu ierobežoja iesniedzēja pārvietošanās brīvību; uz autoceļa Nr.V596 lamājās necenzētiem vārdiem un veica sitienu pa Iesniedzēja kāju un ķermeni.

Norāda, ka pēc 2025.gada 15.janvāra Rēzeknes slimnīcas veiktās pirmās palīdzības un izmeklējumiem, kā arī tiesu medicīniskās ekspertīzes, konstatēts, ka iesniedzējam tika nodarīti miesas bojājumi, kuri pēc sava rakstura atbilst maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

[8] Tiesas sēdē /Persona B/ lūdz sūdzību noraidīt. Paskaidroja, ka konflikta laikā ar cietušo nebija izkāpis no mašīnas, jo ir nopietnas pārvietošanas grūtības ir otrās grupas invalīds, tāpēc nevarēja nodarīt Iesniedzējam miesas bojājumus. Bija atvēris mašīnas logu un arī nedaudz durvis, pēkšņi /Persona A/ pienāca pie mašīnas un divas reizes galvas virzienā, caur logu iepūta piparu gāzi. Uz notikumu tika izsaukta neatliekamas medicīniskās palīdzības brigāde un policija. Par notikušo tika uzsākt administratīvā pārkāpuma process pret /Persona A/par maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšanu /Persona B/ un piemērots naudas sods.

Valsts policijas pārstāvis lūdza sūdzību noraidīt ka nepamatotu. Uzturēja Iestādes lēmumā norādīto pamatojumu. Papildus paskaidroja, ka tieši /Persona B/ uz notikuma vietu izsauca policiju, Iesniedzējs notikuma vietā neatradās, bet vēlāk iesniedza iesniegumu policijas iecirknī. Iesniedzējs lēmumu par soda piemērošanu par maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšanu /Persona B/ nav pārsūdzējis.

Iesniedzējs tiesas sēdē nav ieradies, par neierašanas iemeslu nav paziņojis. Pie apstākļa, ka par tiesas sēdes laiku un vietu Iesniedzējam tika paziņots personīgi tiesas sēdē 2025.hada 8.decembrī, nav konstatējamiAdministratīvās atbildības likuma220.pantā norādīti apstākli lietas izskatīšanas atlikšanai.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka /Persona A/ sūdzība ir noraidāma un Iestādes lēmums atstājams negrozīts, pamatojoties uz sekojošiem motīviem.

Administratīvās atbildības likuma 5.pants noteic, ka administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

Administratīvās atbildības likuma 48.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 132.pantu amatpersona, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, noskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai to ir izdarījusi pie atbildības saucamā persona, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir citi apstākļi, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.pantu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

[10] Administratīvās atbildības likuma 91.pants noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe kā pārējiem pierādījumiem.

Administratīvās atbildības likuma 94.pantā noteikts, ka amatpersona, augstāka amatpersona un tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[11] Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 12.panta pirmā daļa noteic, ka par maznozīmīgu miesas bojājumu, tas ir, miesas bojājumu, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumus vai vispārējo darbspēju zudumu, nodarīšanu piemēro naudas sodu no četrdesmit divām līdz simt naudas soda vienībām.

Savukārt Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 12.pants otrā daļa noteic, ka par šā panta pirmajā daļā minēto pārkāpumu, ja tas izdarīts pret personu, ar kuru pārkāpējs ir pirmajā vai otrajā radniecības pakāpē, vai pret laulāto vai bijušo laulāto, vai pret personu, ar kuru pārkāpējs ir vai ir bijis pastāvīgās intīmās attiecībās, vai pret personu, ar kuru pārkāpējam ir kopīga (nedalīta) saimniecība, piemēro naudas sodu no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

Proti, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par minētajā normā paredzēto pārkāpumu, jākonstatē: 1) maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšanas fakts cietušajai personai; 2) cēloņsakarība starp pārkāpēja (t.i. uzbrucēja) rīcību un cietušajam konstatēto maznozīmīgu miesas bojājumu.

[12] Iepazīstoties ar administratīvā pārkāpuma procesa laikā savāktajiem pierādījumiem un vērtējot eksperta atzinumu, tiesa atzīst, ka minētie pierādījumi ne paši par sevi, ne arī kopumā nav atzīstami par pietiekamiem, lai viennozīmīgi secinātu, ka sūdzības iesniedzējam konstatētie miesas bojājumi radušies /Persona B/ rīcības rezultātā lēmumā par procesa uzsākšanu norādītajā laikā un vietā.

Tiesa pievienojas pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka eksperta atzinuma norādīto secinājumu ir pamats vērtēt kritiski, jo amatpersonas lēmumā par ekspertīzes nozīmēšanu nebija atspoguļotas traumatiskās iedarbības izklāsts

(tas ir nav nodarīts izdarīto sitienu skaits, ar ko tika sists, kurā ķermeņa daļā, kā tika izdarīti sitieni). Nav izprotams, no kādiem avotiem eksperts slēdziena izklāstāmajos lietas apstākļos norāda informāciju, kas viņam nebija pieejama.

Eksperta atzinums apliecina vienīgi miesas bojājumu esamības faktu, bet nesatur pierādījumus par miesas bojājumu rašanās apstākļiem, līdz ar ko nevar būt patstāvīgs pamats personas vainas konstatēšanai, t.i., lietas materiālos jāatrodas procesuāli nostiprinātiem pierādījumiem, kas nesatur saprātīgas šaubas par personas vainu, pretējā gadījumā administratīvā pārkāpuma lietvedība ir jāizbeidz.

Tiesa atzīst par pamatotu lēmumā norādīto, ka sūdzības iesniedzēja iesniegumā un liecībās norādītais apstākļu izklāsts ir pretrunā ar /Persona B/norādīto apstākļu izklāstu, turklāt arī paša /Persona A/sniegtie paskaidrojumi ir pretrunīgi. Sākotnēji tika norādīts, ka konflikta laikā miesas bojājumi netika nodarīti. Bez ievērības nevar atstāt lietā norādītas ziņas, ka starp personām izveidojušās ilgstošas konfliktējošas attiecības, kas var mazināt viņu sniegto liecību ticamību. Turklāt tieši /Persona B/ pēc konflikta ar cietušo bija izsaucis policiju un Neatliekamo medicīniskās palīdzības brigādi, jo /Persona A/viņam iepūta sejā piparu gāzi, bet /Persona A/ no notikuma vietas aizbrauca. Iesniedzējs lēmumu par soda piemērošanu par maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšanu /Persona B/ nav pārsūdzējis. Tādējādi tiesa kritiski vērtē Iesniedzēja sniegtos paskaidrojumus par konflikta apstākļiem un uzskata, ka no lietas esošajiem pierādījumiem nevar izdarīt pārliecinošu secinājumu par apstākļiem, kuros sūdzības iesniedzējam radušies eksperta atzinumā norādītie miesas bojājumi, kurus eksperts konstatēja sūdzības iesniedzējam.

[13] Senāta Administratīvo lietu departaments spriedumā lietā Nr.SKA-48/2009 norāda, ka atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija (*skat. Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 3.marta spriedumu lietā Nr. SKA-48/2009*).

Administratīvā apgabaltiesa 2009.gada 29.aprīļa spriedumā lietā Nr.P129022608 norāda, ka lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, tiek piemērots princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda (in dubio pro civis) (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 29.aprīļa spriedumu Nr.P129022608*).

Tiesa uzskata, ka radušās šaubas ir tulkojamas par labu personai. Personas saukšana pie administratīvās atbildības uz pieņēmumu pamata nav pieļaujama.

Tiesa atzīst, ka Iestāde ir pamatoti pieņēmusi lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa izbeigšanu, jo atbilstoši lietas materiāliem nekonstatēja, ka tieši /Persona B/ būtu nodarījis miesas bojājumus sūdzības iesniedzējam, līdz ar to atzīstot, ka lietā pastāv pamatotas šaubas par administratīvā pārkāpuma esamību.

[14] Izvērtējusi pārsūdzēto lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētā lēmuma saturs liecina par lietas faktisko apstākļu izvērtējumu, tajā skaitā par sūdzības iesniedzēja norādīto apstākļu izvērtējumu, kā arī pārsūdzētajā lēmumā norādīto motivāciju par administratīvā pārkāpuma procesa izbeigšanu, kas atbilst Administratīvās atbildības likumā noteiktajiem principiem par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz jauniem apstākļiem, kuri nav tikuši vērtēti pārsūdzētajā lēmumā.

Fakts, ka sūdzības iesniedzējs par miesas bojājumu nodarīšanu, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu Iestādes lēmumu.

Tiesa atzīst, ka iestāde, veicot administratīvā pārkāpuma procesu, ir veikusi vispusīgu, pilnīgu un objektīvu izpēti par lietas apstākļiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, līdz ar to pamatoti atzinusi, ka administratīvā pārkāpuma process ir izbeidzams.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz norādītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Iestādes lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, tādējādi atstājams negrozīts, bet sūdzības Iesniedzēja sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 224.-228.pantu tiesa,

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka Ritvara Širina 2025.gada 4.marta lēmumu Nr.16770003149325-5, bet /Persona A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams e-lietas portālā vai tiesas kancelejā 2026.gada 12.februārī.

Tiesnese K.Kraveca